

SVEND ERIK KLINT JENSEN

OM KLINT

Om
KLINT

KLINTSØGÅRD

"OM KLINT" er her genoptrykt i et mindre oplag.
Det har desværre kun været muligt, at foretage enkelte rettelser.

Svend Erik Klint Jensen, 2007.

TRYK: ONE2ONE - KERTEMINDE

FORORD

Der er skrevet gode artikler om Klint – og mange. Klints historie er velbeskrevet helt tilbage fra Klint var en ø. Johnny Skjoldborg har i 1998 endda udarbejdet en handlingsplan for Klint begyndende med beskrivelse fra år 13.500 f. Kr. Skulle alt foreliggende materiale samles, ville det blive et digert værk.

Det er imidlertid ikke min metier, men som indfødt (født på Klintvej 158 – Klint Hotel, som mine forældre Dagny og Otto Jensen købte i 1930) vil jeg gerne udtrykke min glæde over at leve i og have oplevet Klint på alle årstider, sammen med turister og faste feriehusbeboere, som i stigende antal gennem det meste af det sidst forløbne århundrede har fundet vej til Klint.

Det bliver mest i billeder og præget lidt af "familie". Min morfar, Christian Jensen, har været bestyrer på Klintebjerggård og "tilsynsførende" på "Kalkbruddet" i nogle år, mens Knabstrup Teglværk ejede Klintebjerggård. Han har selv ejet Rotoftegård på et tidspunkt, hvor det heller ikke var nemt at være landmand. Min morfar har bygget adskillige huse i Klint. Bl. a. købmandsforretningen til min moster og onkel. "Engen" på Rotoftevej til min moster og onkel.

Pension Rotofte til yderlige to mostre. "Mindebo" også til en moster! Ikke alle huse er dog fotograferet!

Klint har ændret sig fra landsby med gårde i drift, fiskeri og "stor" arbejdsplads i Kalkbruddet til alene at have servicevirksomheder til at betjene såvel helårs- som feriehusbeboere. Da de fleste gårde supplerede indkomsten med at drive pensionatvirksomhed i sommerhalvåret, og der desuden var feriekolonier for børn og unge samt hotel, firmæjede pensionater og rekonvalesenthjem, blev området gennem årene besøgt og kendt af rigtig mange mennesker. De fleste pensionater eksisterer ikke mere. "Klintsøgaard Idræts efterskole" er imidlertid etableret, og derved kommer der atter unge mennesker "til byen", og Klintsøgårds flotte bygninger har igen fået en værdig funktion.

Det har været en dejlig oplevelse at komme rundt på "fotosafari" i Klint. Tak for imødekomende modtagelse alle steder. Tak til Else Nielsen, Flemming Bech og Lise Eriksen for hjælp med billeder mv. Tak til Benny Larsen for bl.a. hjælp med Klintegårdens historie og tak til Erik Christensen for mangan god "klintsnak" og materiale fra Kalkbrud- og kalkværk og din fars virke der. Tak til Trøndur Blåsvær. Uden hans professionelle indsats, havde det ikke været muligt for mig, at gennemføre ønsket om at billedgøre lidt af også det gamle Klint.

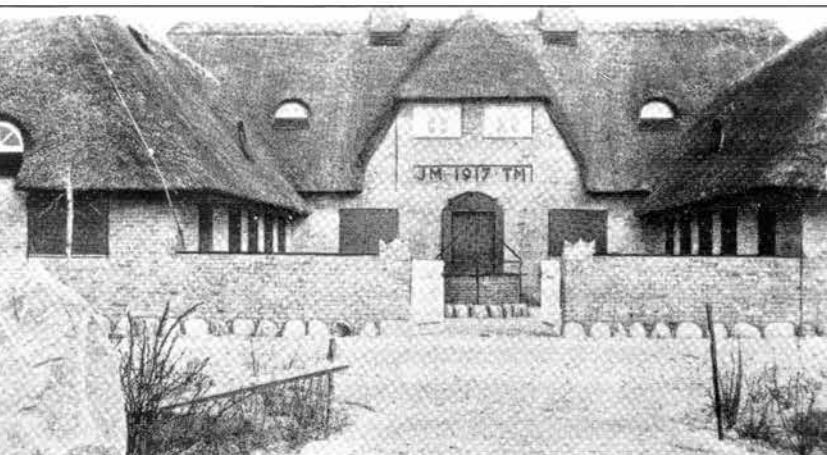
Klint har ændret sig gennem de sidste hundrede år, MEN dets natur gennem alle årstider, har og har haft de samme unikke herlighedsværdier.

Med venlig hilsen og god fornøjelse.

Svend Erik Klint Jensen.

STRANDGÅRDEN, 1917.

STRANDGÅRDEN, 1917.

KLINTVEJ NR. 68 - KLINTEGÅRDEN

Fabrikant John Messerschmidt var i vintere-
ren 1916 grundet sit medlemskab af Industri-
rådets bestyrelse til en foredragsrække arran-
geret af rådet. En af foredragsholderne var
forfatteren Holger Rosenberg.

Ved kaffen fortalte Rosenberg fabrikant
Messerschmidt om sin grund og sit hus i
Klint. Messerschmidt blev så interesseret, at
han efterfølgende tog til Klint og købte 20 tdt.
Land á 0,20 kr pr. kvadratalen. Fabrikanten
blev således nærmeste nabo til forfatteren.

Fabrikantens søn, John Messerschmidt for-
tæller om det videre forløb: Derefter satte Far
sig i forbindelse med sin gamle skolekammer-
rat fra Schneekloth's skole, manden der bl.a.
tegnede Grundvigskirken, arkitekt P.V. Jensen-
Klint og dennes søn, Professor Kaare Klint,
der skulle tage sig af møblerne.

Far's krav var: "det skal være en smuk, tre-
længet bygning, med en brønd mit i gården.
Jeg vil kunde gå i en gang i de tre længer for
at se ud i regnvej. Huset skal være i gule sten
med kampestensfundament og bygningen
skal være med meget smukt stråtag, så denne
falder ind i landskabet. Set fra havsiden skal
ejendommen være smuk, uden at virke pral-
ende og imellem huset og stranden skal stå
en meget stor flagstang på kampestensfod,
der danner et kors.

Der skal være plads til 10-15 liggende
gæster foruden os fire plus kokkepige, stuepi-
ge og en ung pige og selv vil jeg have et lille
værelse med stalddør og udsigt over
"Klintsøgård's store folde". Møblerne skal
være beskedne, men smukke og håndlavede
og alt betræk, gardiner og sengetæpper skal
være håndvævede."

Tidligt på foråret 1917 var såvel hus- som møbeltegninger færdige og godkendt og man gik i gang med at grave og støbe grunden og skulle stræbe imod at have huset helt færdigt til den 15'august, far's 62 årige fødselsdag.

Den store dag kom, da alle møblerne, gardinerne, porcelain m.m. af Brødrene Rosendal skulde transporteres fra København og derop med hesteforspand.

Gennem forstmænd og overgartneren på "Annebjerggård", syd for Nykøbing blev indkøbt ca. 10.000 gran-fyrre- og andre nåletræer samt en del buske som af gartnere, far og mig blev plantet på grunden.

Der var jo hverken vand eller elektricitet og man måtte grave ret dybt til brønden i gården. Brønden blev muret hele vejen ned med røde sten og for at vi børn og andre ikke skulle falde deri, blev der af smedejern og ståltråd lavet et sikkerhedsnet med en oval åbning i midten, så der fra en jernkrog over brønden kunde hænge en svær jernkæde ned over en taile som en art attrap.

Verset over hoveddøren er digtet af arkitekt Jensen- Klint selv og endnu kan jeg huske: Sol og skyers skygge, vind og vove, sø og skove, storm og stille, livsens kilde.

I gelænderet på første sal i Hall'en er udskrevet noget, som fremmede ikke kan tyde, men det skal være: de tre S'er i navnet MESSERSCHMIDT.

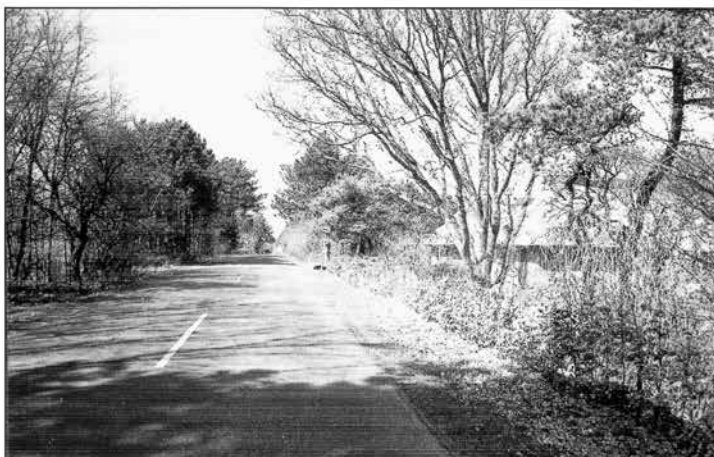
De første år, når vi skulde på landet regnede vi altid med ca. 10-12 timer fra Valby station til Nykøbing. Herfra med Charabang i ca. en times kørsel til den mest vidunderlige sommerferie, man kan tænke sig. Da huset var færdigt afleveret og monteret, træerne plantet og alt betalt kontant, stod huset med grund i kr. 120.000.-. uden én eneste prioritet.

STRANDGÅRDEN, 1917.

KLINTEGÅRDEN, 2003.

KLINTEGÅRDEN, 2003.

J.M. – 1917- T.M. står for JohnMesserschmidt og Tit Messerschmidt, og huset hed "Strandgården". Afslutter John Messerschmidt jun. sin fortælling om sommerhuset i Klint, der forblev i familiens eje indtil 1927.

BP- Oliekompagniet overtog ejendommen i 1929 og Klintegården (som nu blev navnet) tjente som feriested for selskabets funktionærer, indtil BP afhændede ejendommen 1. februar 1984. Da BP, som ejere, fejrede 25 års jubilæum, blev festlighederne gentaget hver 14' dag hele sommeren igennem for alle hold gæster. Afdelingschef Knud Jensen udtrykte firmaets tilfredshed og glæde med stedet og omtalte samtidig, at der var to jubilæer, idet Klintegårdens opsynsmand Laur. Jensen Klint havde været hos dem i 25 år, idet man "overtog" ham sammen med ejendommen fra de foregående ejere. Klintegårdens bestyrerpar i 16 år indtil BP lukkede feriestedet i 1984 var i øvrigt Benny og Lillian Larsen, der fortsat tager del i aktiviteterne i Klint.

Klintegården henlevede herefter, for os udenforstående at se, nogle turbulente år. Bygningerne bar ikke længere præg af de tidligere ejeres omsorg.

Klintegården er atter kommet i privat eje, og enhver forbi-passerende her i 2003 vil kunne forvise sig om, at bygningen igen er fuldt på højde med tidligere standard.

En dejlig oplevelse ved "indkørselen" til Klint. Klintegården med flagstang er fredet.

KLINTVEJ NR. 70 - VILLA ROSENBERG.

Forfatteren Holger Rosenberg er blevet kaldt den første sommergæst i Klint og fortæller selv, at han på et meget tidligt tidspunkt var klar over, at det skulle være Ods herred, hvis han skulle slå sig ned et eller andet sted om sommeren.

En god bekendt i Nykøbing gjorde opmærksom på et lille hus i Klint, og sammen vandrede de til Klint fra Nykøbing og besøgte huset. Der var et tilliggende på 4 tønder land strandeng, og hele herligheden blev købt for 2.300.- kr. Det var før 1914, og Holger Rosenberg fortæller selv om Klint og sit sommerhuskøb: "Nægt at tro det hvem der vil, jeg skal ikke blive fortørnet over det, men sandt er det. Kun det barske og triste og uendeligt ensomme, som på denne grå vinterdag hvilede over det tomme kolde hus på den stormomsuste sne-dækkede strandeng ved det brølende hav kunne have skræmt en og anden fra at vælge så forladt og fortvivlet et sted til sommerhjem. Men jeg så i fantasien hvor strålende en sommerdag her kunne være, i hvert fald jeg købte det straks og ubetinget. Intet menneske der kommer ud ad vejen til Klint vil kunne forestille sig, hvordan det stykke land imellem vejen og havet som man har for sig, når man kommer om svinget ved Stejlebjerg, så ud før 1914. På hele strækningen ud til Klint, det var klinteboernes udlodder, gårdmændenes på "Draget" og husmændene i Strandvang, var der kun to menneskeboliger, det ene var det hus jeg havde købt, det andet lå på Bakkekammen lige ud for det sted hvor vejen fra Nyrup svinger ind i vejen til Klint, og til-

VILLA ROSENBERG, 1914.

hørte en kæmpekarl af en fisker, gamle Hans Jensen.

Hans Jensen blev således min nærmeste nabo.

Der var ikke et træ på hele strækningen fra Klintebjerg til Stejlebjerg ud over vindblæste hylde-og elmetræer, som Hans Jensen havde plantet om sit hus.

"De skal plante læ mod vest", sagde Hans Jensen, "Ellers får De aldrig noget til at gro herude", og det råd fulgte jeg og gav videre til de næste nybyggere og hvor har det båret frugt. Endskønt jeg tvivler på, at de der nu ser de dejlige plantager af fyr og gran, ja lyse løvtræer helt ud til strandkanten, vil kunne forstå hvad det har kostet at tro på sagen og flid og tålmod at omskabe den nøgne og magre jord til så strålende et landskab. Men endnu mindre vil den, der nu ser de smukke villaer og nette småhuse mellem træerne eller som en sommerdag hører sunde glade menneskers jubel på stranden om kap med

VILLA ROSENBERG, 2003.

lærkernes kor i luften, kunne begribe, denne udvikling ikke er ældre end den er, end at den der skriver disse linjer, var den første nybygger,"slutter forfatteren Holger Rosenberg.

I 1938 købte forfatteren og filosofen Martinus Villa Rosenberg, og villaen er i dag tjenestebolig for Martinus Centrets inspektør.

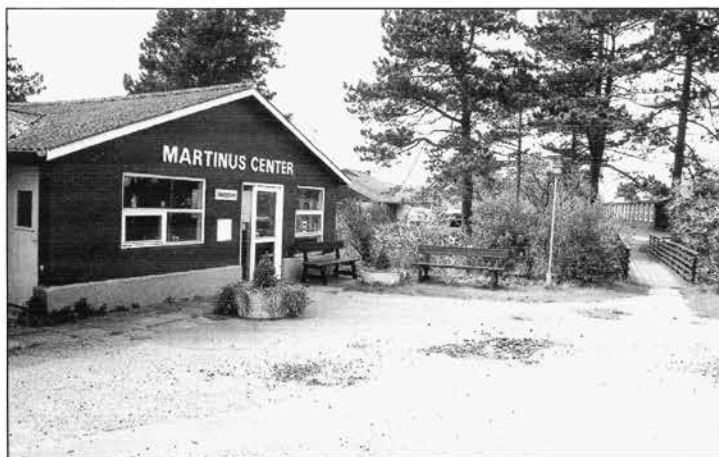
KLINTVEJ NR. 69 - MARTINUS CENTRET.

På vej ind mod Klint er det næste, vi møder, en række hyggelige feriehus - alle rødmaledede. Det er en del af Kosmos ferieby, der gennem årene har fået en betydelig kapacitet, for at kunne dække behovet for de mange besøgende til Martinus Centret.

MARTINUS CENTRET.

Martinus Centret blev grundlagt 1935 og danner ramme for interesserede i Martinus Kosmologi. I centret er der foredragssal, bibliotek, studielokaler, vegetarisk restaurant samt moderne og hyggelige boligforhold. Martinus Center er et undervisningscenter, hvor der undervises forår, sommer og efterår. Grundlaget for undervisningen er åndelig videnskab, formuleret som et nyt kosmisk verdensbillede i værket Det Tredje Testamente.

Martinus Center er åbent for alle, som er interesseret i åndelige spørgsmål. Alle uanset tro eller livsopfattelse er velkommen og ingen skal føle sig bundet af noget som helst andet end sin egen opfattelse. Kosmologien giver logiske svar på livets grundlæggende spørgsmål om vores eksistens, og evige kosmiske struktur. Martinus Kosmologi stimulerer udviklingen af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsener. Der er ikke foreningsdannelse eller nogen anden form for medlemskab.

KLINTVEJ NR. 71 - IDRÆTSEFTERSKOLEN KLINTSØGAARD.

I Klintsøgårds gamle smukke hovedbygning har Idrætsefterskolen Klintsøgaard til huse. Det er en forholdsvis ny efterskole, der begyndte med sit første elevhold skoleåret 2000/01.

Skolen overtog bygningerne fra Odsherreds Idrættshøjskole og har på de tre år allerede fået et godt ry blandt forældre og elever.

Foruden idrætshal med alle moderne faciliteter har skolen spisesal, undervisningslokaler og mange hyggelige opholdsrum.

Skolens område på ca. 14 tønder land består af både grønne arealer, store gamle træer samt en smuk park.

Der er plads til 88 elever på 10. klassetrin. Eleverne bor i to elevhuse med både drenge- og pigeværelser. Værelserne er med eget toilet og bad og beregnet til 3 personer.

Der er en kolossal interesse for at komme på efterskole, og på Idrætsefterskolen Klintsøgaard, er der ventelister til de 3 næste skoleår

Om undervisningen på Idrætsefterskolen Klintsøgaard oplyses: Et efterskoleophold er meget mere end undervisning i traditionel forstand.

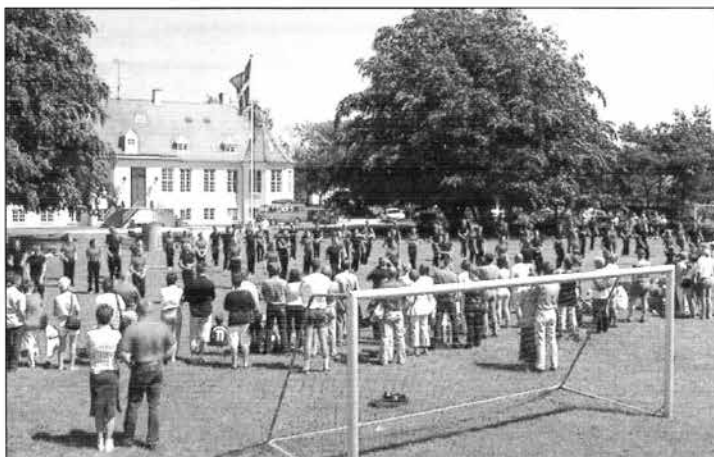
Det er oplevelser og venskaber for livet!

For at skabe et godt fællesskab starter vi skoleåret med en introperiode, der bl.a. indeholder ture ud af huset, lege og fysiske udfordringer, konkurrencer, fester, mv.

Gennem fællesoplevelser knyttes varige venskaber. Derfor lægger vi op til et afvekslende skoleår med masser af sjove, udfordrende og forpligtende oplevelser i form af

ELEVHOLDET 2002/2003.

IDRÆTSDAG.

KLINTSØGÅRD I RIMTÅGE.

skitur, ekskursioner, idrætsarrangementer med andre skoler, gymnastikopvisninger, naturoplevelser, cykel- og gåture, teater, weekendarrangementer, projektperioder, emneuger og meget mere. Idrætshallen og lokalerne står til fri afbenyttelse uden for undervisningstiden.

Under trygge rammer får du mulighed for at stå på egne ben. Et efterskoleophold er et år med nært samvær, en masse oplevelser, store udfordringer og nye venner.

På Idræts efterskolen har man mulighed for at tage Folkeskolens afgangsprøve eller 10. kl. prøve.

KORT OM KLINTSØGÅRDS HISTORIE.

Klinte sø blev udtørret i 1800 tallet og gav dermed jord (463 tdt. l.) til Klintsøgaard. Niels Bundgaard's navn er uløseligt for-

bundet med Klintsøgaard – som manden der evnede at drive den. I 1907 blev Bundgaard medejer af Klintsøgaard. I 1910 blev han gift og i 1912 blev hovedbygningen opført.

I 1915 blev Bundgaard enejer, og i 1918 afhænder han gården, men allerede i 1927 bliver han anmodet om at flytte ind på gården igen for at få rettet op på dens forfald, og i 1934 køber Bundgaard igen Klintsøgaard., og ejer den indtil han i en alder af 68 år sælger gården til Bdr. Houlberg i 1942. Houlberg solgte gården 4 år efter. Jorden blev udstykket, og hovedbygningen med havearealer samt 13 tdr. l. strandgrund solgtes til Kosmos, der drev pensionat og byggede sommerboliger på en del af strandarealerne. I 1953 blev hovedbygningen solgt til Vegetarisk Kursted (læge Cai Ankerbye), men allerede samme år solgtes ejendommen til Dr. Schads Mindelegat, og der blev oprettet et rekonvalescenthjem primært for patienter fra Nykøbing sygehus. Rekonvalescenthjemmet blev lukket og Klintsøgaard husede en kort periode Odsherreds Idrætshøjskole. Idræts efterskolen Klintsøgaard blev etableret i år 2000 og flyttede derpå ind.

CANADAVEJ NR. 1.

BENNY OG LILLIAN LARSEN.

"Embedsbolig" for formanden for Klint Bylaug. - "Der er altid brug for et medlem mere."

KLINTVEJ NR. 142.

ELLY IVERSEN.

Elly har hjulpet med oplysninger til bogen, og er Klints ældste "indbygger". Elly fyldte 90 år i 2003.

KLINTVEJ NR. 109.

FINN IVERSEN.

Erhvervsfiskeriet eksisterer endnu i Klint, og Finn sørger tillige for, at indsejlingen til havnen holdes farbar.

HAVNEVEJ NR. 1.

Toldvæsenets røde skilt med Rigsvåbenet sad tidligere på gavlen her, og viste vej til havnen, men Carl Johan og Johanne's ishus mindes også med megen glæde og hygge bl.a. af vore børn.

HAVNEVEJ NR. 10.

På strandbredden neden for denne grund lå Bådlejet - her trak fiskerne deres både på land, indtil fiskerimolen blev bygget i 1952, og det er virkelig en gammel plads.

Hvis man ser på matrikelkortet fra 1783 viser det netop slæbestedet det pågældende sted.

Fiskerne anbefalede iøvrigt, at havnen skulle bygges her, hvor bådlejet lå. Det er vanskeligt at forstå, at man kunne tilsidesætte, så megen opsamlet erfaring om vind og strømforhold, men man byggede havnen netop på det sted, fiskerne stærkest frarådede.

På billedet præsenterer Hans Mikkelsen og Carl Johan Nielsen en af deres mere sjældne fangster: En Glansfisk. Til venstre i billedet kan man se en del af fiskernes redskabshus. Det var bygget ved skråningen ind mod land. Det er vanskeligt at forestille sig i dag, at der har været plads til et hus, samt strandbred med plads til både.

HAVNEVEJ NR. 5.

Her møder vi en af de indfødte, der efter et langt liv "udenlands" er vendt tilbage (som de gamle "Han-elefanter", siger han selv). Glæden ved at sælge Toyota, er blevet overskygget af glæden ved vandreture i "Bakkerne". Her har vi lige taget Erik og Kethla med et kik fra verandaen ud over mosen.

HAVNEN I KLINT.

Gennem mange år har der været arbejdet for at få bygget en fiskerihavn eller i hvert fald en anlægsmole. I 1942 har avisen en overskrift: "Arbejdet med Klint Fiskerihavn skal påbegyndes snarest". Det var referat fra et møde i Højby sogneråd i marts måned. Men allerede tidligere havde der været talt om havn i Klint. Arbejdet med at bygge havn kom imidlertid først meget senere. Set i bakspejlet kan man sige, at havnen kom meget for sent. Den store dag oprandt endelig i 1952. Havnevejen var allerede tidligere på året blevet færdigbygget. Højby sogneråd blev i maj 1952 orienteret om, at man ville sætte alt ind på at få molen så færdig, at den kunne tages i brug, når efterårsstormene satte ind. Desværre nåede man dette mål!

På billedet kan man se følgerne af efterårsstormene for den nyanlagte mole. Der forestod et større oprydningsarbejde, før havnen blev brugelig, hvilket ses på det følgende billede. Men allerede i 1960 begynder man at arbejde på at slette havnen af havneregistret. Amtet godkender likvideringen af anlægsmolen i 1962. I 1963 træder sognerådets beslut-

BILLEDET ER FRA 3. APRIL 1943 OG NETOP HVOR HAVNEN KOM TIL AT LIGGE 10 ÅR SENERE.

ning i kraft: Sognerådet vil ikke opkræve nogen form for afgift, men helt overlade anlægsmolen, som den er, til brugerne.

Der er fortsat god aktivitet på havnen i Klint. Der ikke mange erhversfiskere, men fritidsfiskere og lystfiskere på molen. Adskillige har en jolle eller mindre lystbåd liggende. Arbejdet omkring havnen foregår ved frivillig arbejdskraft, og mange mennesker lægger aftenturen ned omkring havnen, eller passerer forbi for at se solnedgang i Klint bakker.

KLINTVEJ NR. 144.

FLEMMING OG GERDA PETERSEN.

Huset blev bygget i 1940/41 som købmandsforretning. Det første købmandspar var Jenny og Christian Jensen. Christian "kørte" mælk, leverede fra hus til hus, fra Søbjerg Andelsmejeri i Tengslemark, og Jenny passede butikken, mens Christian kørte mælkeruten. Samtlige drenge, der er vokset op i Klint i denne periode, har vist tjent deres første lommepege som "mælkedreng". Købmandsforretningen har haft adskillige ejere, og forretningen ophørte i 1966. Huset rummer nu Hundekennel samt Havnens og Bylaugets "regnskabsafdeling".

KLINTVEJ NR. 123.

Efter at mine forældre Dagny og Otto Jensen havde afhændet Klint Hotel til Ole Hartmann, lod de i 1964 huset på Klintvej 123 opføre. Huset har skiftet ejere et par gange de seneste år. De nye ejere har tilknytning til vognmandsfirmaet Gunnor Nielsen og Søn, som har været hjemmehørende i Klint i mange år. Per og Alice har i 2007 afsluttet en større udvidelse og renovering af huset.

KLINTVEJ NR. 146.

VVS - APS FRITS JENSEN KLINT.

Firmaet er startet i 1970, beskæftiger 10 medarbejdere og udfører alt arbejde inden for VVS.

ROTOFTE, KØBMAND OG KRO - CA. 1938.

KLINTVEJ NR. 154.

Den selvejende Institution, MONELLO-Huset blev bygget i 1934-36, og hed dengang Rotofte. Det blev drevet som pensionat. Gæsterne flyttede i stort antal med fra Rotofttegården, og flere familier har derfor været ”sommergæster” i Klint gennem adskillige år (flere generationer).

KLINTVEJ - IDRÆTSPLADSEN

KB - KLINT BOLDKLUB OG KLINT BYLAUG.

Klint Boldklubs baneanlæg er bygget på landsbyfællesskabets præmisser. Anlægget blev indviet 6. juli 1952. Der er spillet mange fodboldkampe, stævner og ”landliggerkampe” her. Historien vil blive skrevet til Klint Bylavs forestående jubilæum. Men kortere blev spillet bold før 1922, som er det protokolførte stiftelsestår. Der blev spillet fodbold på marken overfor Skovgården, Klint-

KLUBHUSET BYGGES 1952. BAGEST I BILLEDET FRA VENSTRE: KLINTVEJ NR. 152 (ALICES' HUS - ALICE SLOT), KLINTVEJ 150, KLINTVEJ 148.

HOLDET FRA DEN SIDSTE KAMP DER BLEV SPILLET PÅ AREALET VED SONNERUP SKOV.

vej nr. 180. I 1933 flyttede klubben ned på et areal ved Sonnerup skov, overfor det gamle skovløbersted.

Dette areal er senere blevet beplantet og er nu parkeringsplads for besøgende til Sonnerup skov. Her spillede man bold, indtil banen i Klint blev en realitet i 1952. Den største begivenhed på denne bane har indtil dato været ”Bronzeholdet”s kamp mod et ”Udvalgt Ods-herred-hold” Der var et sted mellem 5000-7000 mennesker i Klint, og ikke alle nåede at få betalt entre - men 5000 mennesker var der i hvert fald. Det var en festlig oplevelse. Bronzeholdet var forstærket med Dirch Passer og GunnerNu-Hansen var dommer. Bolden blev ”givet op” af Osvald Helmuth. Klint Boldklub fik en økonomisk indsprøjtning af format. Det var Dirch Passers tak for brug af banen, når han var i sommerhuset. En flot gestus og så betalte Dirch Passer endda selv udgifterne til 3. halvleg.

Resultatet af kampen blev 5-2 (vist nok).

Kampen fandt sted 1. august 1963 og alt uden for banen var euforisk kaos. Far og mor, der ejede Klint Hotel dengang, havde totalt udsolgt kl. 22 om aftenen. Der var intet på hylderne, der kunne gøres i penge. Min mor havde ellers fordoblet ølbestillingen, da min far havde været for pessimistisk i sit overslag. Købmanden solgte også øl, og havde en enorm omsætning på denne dag, selv om han naturligvis måtte overholde lukketidsbestemmelserne, men folk kom tidligt for at få plads. Kropersonalet var totalt nedslidt, men det var alligevel morsomt, da min far kom hen til min mor, for at anbefale man holdt op med at servere i god tid, så der kunne lukkes kl. 23 (far har sikkert været nervøs for, at landbetjenten, skulle komme og bringe orden i kaos), og hun med et smil kunne sige. ”Du kan være ganske rolig. Vi har ikke mere at sælge”. Mor kunne

have tilføjet: men glæd dig på din kassekredits vegne. Der var trafikkaos overalt. Klints målmand Gunner Broløv, måtte stille bilen efter Nyrup og løbe til Klint- det fortælles, at opvarmningen var perfekt, da han nåede frem til kampen. Det var dengang.

I dag er der stadig aktivitet på idrætspladsen. Det er Idrætsfeterskolen Klintsøgaard, der afholder fodboldstævne. Men "Landligerne" er ikke i form - i alle tilfælde er det længe siden, at der har været "Landliggerkampe" på banen.

KLINTVEJ NR. 125.

Her er igen et af de mange huse min morfar byggede i Klint. Ved dette byggeri fik han assistance af sønnerne Viggo og Kristian. Mindebo, som huset blev kaldt er påbegyndt i 1935 og ligger lige over for købmandsforretningen.

Min moster Jenny, der var blevet enke i 1934 efter købmand H. P. Hansen, boede i Mindebo med sine fire børn. Huset var indrettet med en selvstændig lejlighed i tagetagen for at skaffe lidt lejeindtægt.

Jenny Hansen flyttede imidlertid til Nykøbing Sj. i 1938 for at hendes søn Bill, der var antaget som elev i Banken for Nyk. Sj. og Omegn, kunne komme nærmere sin arbejdsplads.

"MINDEBO" ÅR 1937.

KLINTVEJ NR. 125A.

Bagved Klintevej nr. 125, opfører Louise og Jesper Jensen helårshus, (2007).

KLINTVEJ 125, 2003.

DEN FØRSTE KØBMANDSFORRETNING 1926.

ÅR 1936.

ÅR 1956.

KLINTVEJ NR. 156.

*FRA "BLANDET LANDHANDEL"
TIL "SUPER-MARKED".*

Klint første købmand Hans Peter Hansen (HP) var handelsuddannet. Han havde været brugsuddeler i Fakse. Det var derfor uvant for ham at blive gårdejer på "Engen", Rotoftvej 2 (dengang Tuevejen), da han sammen med sin kone, Jenny, kom til Klint i 1924.

I 1926 åbnede HP købmandsforretningen i Klint, som han drev sammen med sin kone.

Det var en udpræget blandet landhandel med kludesko, gryder o.m.a. hængende i loftet. I dag ville man sikkert sige, at forretningen havde et meget avanceret koncept. Den havde naturligvis kolonial, isenkram, reb og bindegarn, korn og foderstoffer, trælast og malervarer o.s.v., mælk fra Søbjerg mejeri, postpakkeudlevering og eget mølleri, så bønderne kunne få malet deres korn. Kværnen blev drevet af en dieselmotor, der samtidig producerede elektricitet til belysning i forretningen, og som noget hidtil ukendt i Klint var der elektrisk lys i hønsehuset for at øge produktionen af denne varegruppe. Naturligvis

havde HP også benzintank, skønt der næppe har været mere end købmandens egen bil i Klint på det tidspunkt. Desværre var den driftige købmand ikke rask, hvorfor de måtte sælge forretningen i 1934.

Hans efterfølger blev Thorkild Jacobsen, der drev forretningen fra 1934-1954. Thorkild foretog også en del udvidelser. Indrettede værelse til kommis! Konceptet blev i nogen grad videreført, men med tilpasning til ændringen i kundekredsen. BP- benzinselskabet er leverandør af benzin i Klint, og Klintegården var en god kunde i forretningen. Der blev flere feriekolonier, og flere feriegæster begyndte at indfinde sig. Mælkeforsyningen blev varetaget fra den hestetrukne mælkevogn, og hotellet havde brødsudsalg fra Højby Dampbageri. Der var ingen ubillig konkurrence. Købmanden solgte ikke is, så længe hotellet solgte is fra "Landsogns Flødeis" Som kuriosum kan nævnes, at der blev lavet juleudstilling, men udstillingsvinduerne var tildækket, så længe arbejdet stod på. Det var en af de store begivenheder i Klint, når herlighederne blev "afsløret".

Købmand Jørgen V. Petersen var derefter købmand i Klint fra 1954-1987. Forretningen blev udbygget og moderniseret. De sidste

SPAR 2003.

gyder og sejl garnsruller til indpakning forsvandt fra loftet.

Der blev begyndende selvbetjening. Tipsforhandling med "håndkraft", og afhentning af tipskuponer blev indlagt i vareturens rutiner. Vegetariske varer indgik i stigende omfang i varesortimentet, da Kosmos Ferieby fortsat voksede. Mælkeemand, slagter- og brødkuske forsvinder efterhånden, hvilket også får indflydelse på varesortimentet. Der er fortsat BP- benzin, men nu fra motordreven stander med flere oktaner.

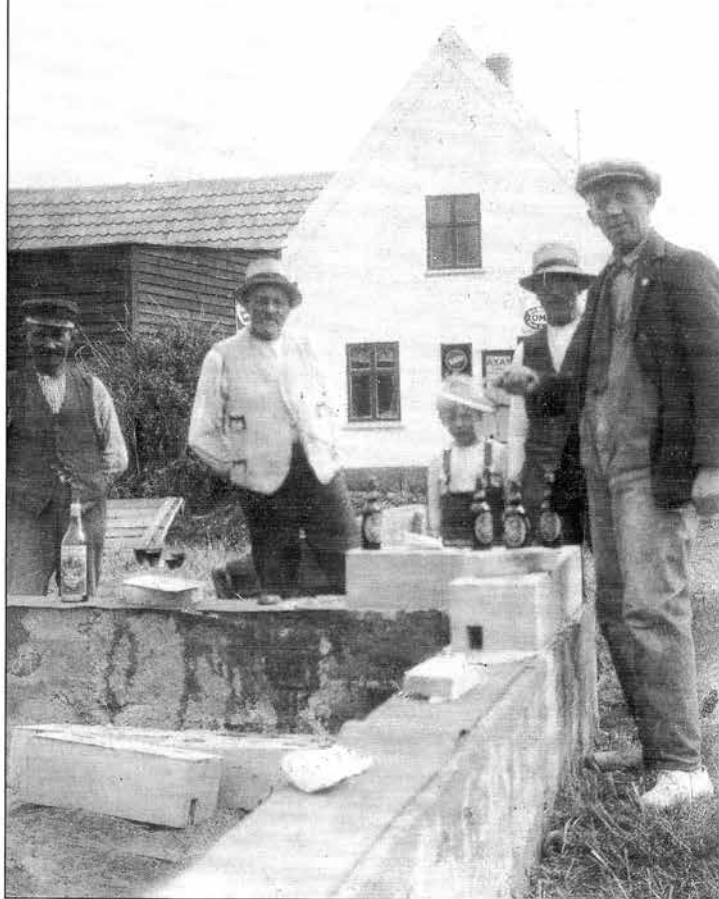
Fra 1. april 1987 bliver Annie og Niels Hagelund indehavere af købmandsforretningen i Klint. Der indrettes Super-marked med fuldt selvalg og moderne kassesluser. Endvidere indrettes der bagerbutik med egen ovn i selve butikken samt "frost" i øget omfang. Der indføres elektronisk Tips og Lotto. Det er en SPAR-butik, der kan klare såvel det lokale- som ferielandets stigende behov.

KLINTVEJ NR. 127.

FLEMMING OG WINNIE BECH.

"Den gamle kromand".

KLINT FORSAMLINGSHUS BYGGES 1929. FRA VENSTRE: SØREN KRISTENSEN, PETER ERIKSEN, BILL HANSEN, HANS CHRISTIAN JENSEN OG YDERST TIL HØJRE I BILLEDET MARTIN HANSEN.

DET FÆRDIGBYGGEDE FORSAMLINGSHUS.

KLINTVEJ NR. 158.

FRA FORSAMLINGSHUS TIL KRO

Forsamlingshuset stod færdigt den 1. november 1929 og udvidet allerede i 1930.

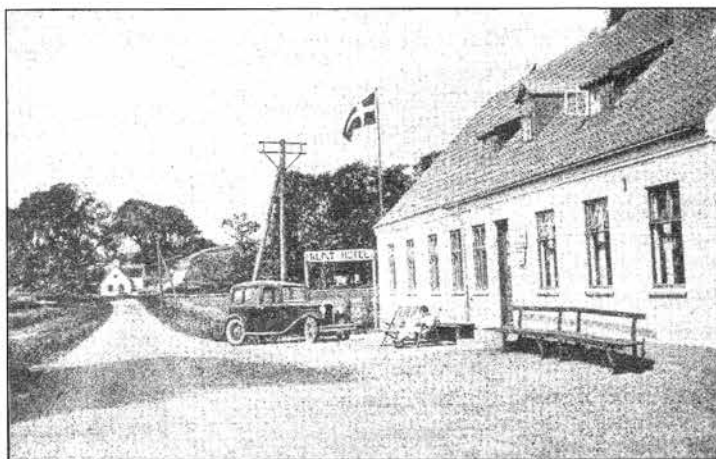
Ved den stiftende generalforsamling den 11. oktober 1929 blev følgende bestyrelse valgt:

H.P. Hansen (fmd.), Hans Nielsen (næstfmd), Martin Hansen (sekr.), Niels P. Madson og Peter Eriksen alle af Klint. Som revisorer valgtes: Sofus Petersen, Klint og Peter Jensen, Sonnerup.

Der blev ansat et værtspar, men allerede fra starten var der problemer, hvilket medførte, at H. P. Hansen overtog forsamlingshuset for at drive det videre som afholdshotel. Efter gældende bestemmelser kunne samme person ikke få bevilling til at drive to forretninger, så forsamlingshuset blev handlet igen inden for kort tid. Dagny og Otto Jensen købte Klint Afboldshotel den 1. september 1930. De måtte godt drive forretningen, men måtte ikke bo på hotellet, før de blev gift. Det skete den 14. september s.å. Indtil da måtte de hver aften vende hjem til Rotoftegård, når de havde lukket hotellet. I dette tilfælde var det altså min morfar, Hans Christian Jensen, der var den bevilligende myndighed! I skødet blev i øvrigt nedfældet, at købmand H. P. Hansen var forpligtet til at levere strøm til hotellet fra købmandsforretningens eget el-værk, indtil hotellet kunne få leveret strøm fra Nordvestsjællands Elektricitetsværk i 1936. Pantebrevet, som NVE fik i forbindelse med denne transaktion, lød på 385 kr.

Klint Afboldshotel og Klint Hotel måtte om vinteren drives efter samme principper som et forsamlingshus. På et tidspunkt var

der 3 foreninger i byen. Der var bal, andespil, dilettantforestilling, revy, maskerade, foredrag, gudstjeneste, søndagsskole, gymnastik og folkedans ledet af Frede Andersen fra Svinninge, der også var en skattet fortæller og oplæser. Der var juletræsfester, eksamensbal og nytårsbal o.m.m. Til ballerne var der 2 3 og enkelte gange 4-mands orkester. Jeg kan huske Johannes Niensens orkester fra Højby, Mørkøv Jazz-band, Alex og Ricard, der både underholdt, gav koncert og spillede til dans. Det var to meget dygtige harmoni-

KLINT HOTEL OMKRING 1936.

FESTEN ER KATHINKA OG LAURITS JENSENS GULDBRYLLUP OMK. 1942.

kaspillere. Endelig husker jeg et 2-mands orkester: Georg på violin og Valdemar på klaver og harmonika. De var meget velkomne i Klint, og Valdemar kom på cykel fra Morsø med harmonikaen på bagagebæreren.

I sommersæsonen måtte hotellet også drives som pensionat, idet man havde feriegæster på 8 eller 14 dages ferieophold. Det blev så populært, at mine forældre måtte leje værelser rundt omkring i byen, ja, enkelte husejere lejede hele deres hus ud for sommeren, og familien flyttede så selv ud i udhus

SALEN MOD NORDVEST.

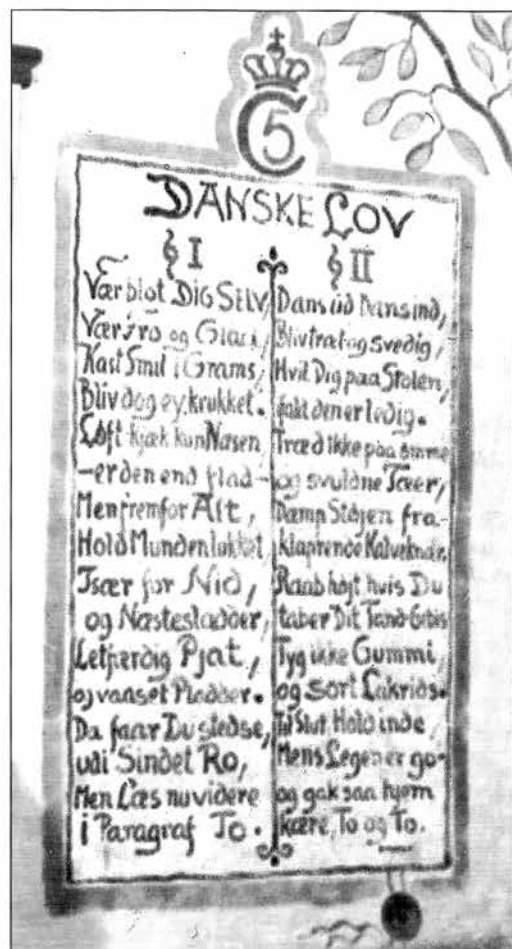

OTTO OG DAGNY JENSEN - YDERST TIL HØJRE OLE HARTMANN.

e.l. Sommerhusbeboere kunne ligeledes til fast pris bestille dagens ret på ugebasis. Menuen var på 2 retter på hverdage og 3 retter på søndage, og menuen var forskellig over en 14-dages periode. På tirsdage kunne man fx kun få fisk.

Samtidig måtte man naturligvis tænke på almindelig hotel-drift hele året, men det siger sig selv, at værelsesudlejning til strøgkunder i sommertiden var umulig.

Efterhånden fandt lystfiskere og andet godtfolk til Klint, så sæsonen blev udvidet på begge sider af sommermånederne, og afholdshotellet fik spiritusbevilling omkring 1951, hvilket yderligere fik omsætningen til at stige. Det var lange arbejdsdage.

KROENS "DANSKE LOV"

Åbent hele året rundt, undtagen juleaften, og de to indehavere havde aldrig fri eller ferie. Det er forståeligt, at tanken om at sælge blev mere og mere udtalt, og i 1964 blev salget en realitet.

Hovmester Ole Hartmann bliver ny ejer den 1. marts 1964, og KLINTEKROEN bliver det nye firmanavn, med slogan: et sted man hygger sig. Hartmann får skabt et eftertragtet spisested. Folk strømmer til, og der bliver dans til levende musik. Underholdnin-

gen leverer den nye kromand af og til selv, og folk nyder at høre ham optræde. Værelserne på 1. sal bliver kasseret af brandmyndighederne, hvorfor Hartmann opstiller hytter i krohaven, for at skaffe sig nogle nødvendige udlejningsmuligheder. Selve kroen bliver også renoveret og sat pænt i stand, men selvfølgelig syntes vi, at dansesalen skulle have været renoveret på en sådan måde, at de gamle malerier og øvrige udsmykning havde indgået i den nye udformning, men kunderne var tilfreds med at komme på kroen.

Ole Hartmann får imidlertid lyst til nye udfordringer, og afhænder Klintekroen.

Flemming og Knud Bech køber Klintekroen den 1. maj 1967, og i 1971 overtager Flemming og Lizzi Bech kroen, og driver den sammen. Man må konstatere, at det er i denne periode, at Klintekroen bliver ført a/jour. Serveringslokal kapacitet bliver øget ganske betydeligt, Der bliver bygget ny stor værelsesfløj. Krostue med billard etableres. Toiletforholdene bliver tip top i orden, og der bliver indrettet nye og tidsvarende køkkenfaciliteter.

Kunderne strømmer igen til Klintekroen. Kroballerne kommer til. Der er folkedansopvisninger, Boelsenkvartetten har optrådt ifg. de gamle programmer. Turistbusserne begynder at køre gennem byen for at gøre holdt på Klintekroen. Ta' selv bordsarrangementerne er også en stor succes. Familiefester, julefester og Bylavets høstfester og revyaftener, hører også med til begivenhederne på Klintekroen. Det fremgår også af de gamle avisreferater, at mange kortspilsklubber holder afslutningsfest på Klintekroen. Alt i alt en succesfuld æra.

De nuværende og nye ejere, der har overtaget Klintekroen, har naturligvis også planer for fremtiden. Kromanden er i færd med at

„Klintekroen“

KROENS
Dinér trans-
portable koldt
og varmt ud
af huset

Et sted, man hygger sig · Et sted, man spiser godt

Fredag og lørdag fra kl. 20,00:

MUSIK og DANS for „de unge på 40“

- den gode stemning sørger

HENRIK og ALEX for

FREDAG mellem kl. 18,00-20,00:

Kro-anretning **10,-**
(Sild, pålæg, lune retter og ost) kr.

LØRDAG mellem kl. 18,00-20,00:

„Ta-selv-bord“ **10,-**
Bemærk prisen er kun kr.

Fredag og lørdag - dinér mellem kl. 18-21:

Tarteletter med rejer
Asparges og fiskeboller
Svinekotelet m. ærter og karotter
Vanillie-is med chokoladesouce

19,75

Tlf. 42 11 91
Gæsteopkald 42 11 90

Lizzi og Flemming Bech

ANNONCERING
FOR
KLINTEKROEN
1972 -75.

KLINTEKROEN I FLEMMING OG LIZZI BECH'S TID.

give facaden en ansigtsløftning, og fruén står i døren for at modtage gæster. Værtsparet Birgit og Lars Aslo-Petersen forbereder sig på at bringe Klintekroen frem til nye succeser, og kunderne bliver mødt med sloganet: "Vel mødt i Klintekroen - Sjæleguf for livsnydere".

KLINTVEJ MATR. NR. 19.

DENGANG LAURINE OG LARS CHRISTIANS HUS.

"Inde på hjørnet", sagde vi, når vi "spillede pind", "rundbold" eller legede" to mand frem for en enke". Det sidste havde de voksne nok mest fornøjelse af, der var jo både karle og piger på gårdene dengang, men alle nød nu samværet. Mange mødtes kun for "at snakke". Laurine sad på bænken med stokken ved sin side og gav besked, hvis en bil skulle passere hjørnet, men det var sjældent, at leg og hyggesnak blev generet af trafikken. Om vinteren kunne det uden større risiko lade sig gøre at kælke ned ad bakken (Hegnet). På denne årstid blev der spillet kort inde hos Laurine og Lars Christian. Stuerne blev ommøbleret, så flere hold kunne spille, hvis der kom mange "karle" fra gårdene.

Det var uhyre små summer, der blev spillet om. Når vi store

drengene spillede med, fik vi de første år pengene tilbage, hvis vi havde tabt. Det var et godt sted at komme, og vi drenge fik nemt lov af vore forældre til at gå ind til Laurine, som vi sagde, og mange af os har lært kortspillet grundregler på denne adresse.

Østergårdsvej 1. – Klintskov kan skimtes i skovbrynet. Skoven tilhørte i sin tid Nyvangsgården, og hvor dette hus nu ligger, lå oprindeligt et redskabshus til gårdens maskiner.

ØSTERGÅRDESVEJ NR. 5 - KLINTEHUSET.

Østergårdsvej 5 hører også til blandt de gamle huse i Klint og har oprindeligt været helårsbeboelse, inden det kom i familien Allers eje. På den modsatte side af vejen lå i sin tid den idylliske brønd, hvorfra man hentede vand.

LÆRKEENGEN NR. 13 - ØSTERGÅRD.

Min mor, Dagny K. Jensen (1908-1999) fortæller:

"Gården lå nedenfor Klintebjerggården. På gården boede dengang familien Momme. Hr. og fru Momme samt datteren Johanne. Momme havde langt skæg, og vi små-børn var lidt bange for ham og løb langt væk, når han kom for at låne telefonen. Fru Momme var en statelig dame. Vi så ikke så meget til hende. Datteren var livlig og sød ved os børn, og vi fik altid lidt godt af hende, når vi kom med telefonbesked. Der var ikke mange telefoner i Klint. Foruden os på Klintebjerggård, var der kun en til i Klint. Det var på Hans Nielsens gård, Nyvangsgården. Hans Nielsen kunne dengang godt være lidt brøsig, så det var altid til Klintebjerg, der blev ringet. Vi børn løb så med besked til de øvrige i byen, og de kom så op og lånte telefonen. Det var vi børn ikke så kede af, for vi fik gerne lidt godt for det, når vi kom - et stykke kage eller bolcher. Det var næsten uhørt, hvis vi fik penge for det. Der kunne købes meget dengang for 5 eller 10 øre, så pengene sad jo ikke så løst hos folk".

I 2003 er Østergården fortsat i privat eje, og tilliggendet er udstykket til et særdeles attraktivt sommerhusområde med udsigt over Kattegat.

FRA KALKBRUDET OMKRING 1935

"GRUSVÆRKET, DER ER EN SENERE AKTIVITET.

KALKBRUDET 2003

HAVNEVEJ NR. 13.

FRA KALKVÆRK TIL FDF- LEJR.

Brydning af kalksten og "kalkbrænding" har været et skiftende tema for Klintebjerg kalkbrud i alle tilfælde helt tilbage til 1700-tallet. Vi springer imidlertid frem til 1900-tallet, hvor Knabstrup Teglværk i adskillige år har været ejer. Der blev brudt Hvidkalk og Cementsten (Gråkalk). Gråkalken blev af vognmand Gunnor Nielsen kørt til Knabstrup teglværk. Her blev den forarbejdet og anvendt i lervareproduktionen. Hvidkalken derimod blev brændt i kalkovnen i Klint.

Hans Christian Jensen, der samtidig var bestyrer på Klintebjerggården, førte tilsyn med arbejdet i "Bruddet". Efterfølgende blev Martin Hansen formand. Han fungerede, indtil Ove Christensen afløste ham omkring 1932. Ove Christensen udvidede produktionen med et "grusværk", idet man i stedet for at sende det grus, man udgravede, sammen med kalk-stenene, ud i vandet, udviklede et sorteringsværk, der sorterede materialet i forskellige størrelser til støbe-grus, vejmaterialer mv.

Kalkbrændingen fortsatte indtil 1957, og grusværket fungerede indtil 1959, som er den endelige lukning for Kalkværket. Knabstrup Teglværk ejede fortsat skrænterne ved Klintebjerg indtil 1967, hvor fredningen af området blev en realitet.

I 1907 fik FDF stillet en del af Kalkværksbygningen til rådighed som ferielejr, og i 1959 overdrager direktør Frida Schou, Knabstrup Teglværk, hele bygningen til FDF. Mange københavnere har i årenes løb fået oplevelser og minder her for livet. Det får man gang på gang bekræftet, når man møder ældre grånende herrer og fortæller

dem, at man er fra Klint. Mange af "kolonidrengene", som vi kaldte dem, er også blevet sommerhusejere i Klint. Antallet af glade drenge, der har været på Klintebjerg, skal gøres op i tusinder. Det er et flot stykke ungdomsarbejde, som FDF har udført gennem de mange år. I den forbindelse må man ikke glemme de mange dygtige ledere, der gennem årene, har udført et stykke frivilligt og ulønnet arbejde, hvilket har været grundlaget for succesen. Mange af disse ledere blev også sommerhusejere i Klint, og man kan heldigvis møde nogle af dem endnu.

Det var ikke kun kolonidrengene, der blev glade, når de kom til Klint, men også de fastboende og sommergæsterne blev glade, når FDF'erne holdt deres indtog. Alle hold var velkomne og vakte glæde, men K9 er det hold, der står stærkest i billedet. Holdet ankom med toget til Nykøbing station og gik til Klint - både store og små. Det var et stort hold (100-130 drenge) med et godt orkester i spidsen. Turen ud af Nykøbing foregik i formation og med klingende musik. Uden for Nykøbing fik de lov at bevæge sig mod Klint under lidt friere former. Det var jo en lang gåtur (7 km). Når gruppen nærmede sig Klint, formerede den sig igen, og når Pastor Grue, som Klintboerne kaldte ham, marcherede ind i Klint med festlig musik og flaget i spidsen, blev der budt velkommen af de mange omkringstående. "Hr. Mand" gjorde fuld honnør og på det ellers lidt barske ansigt, kunne man se mere end antydningen af et smil. Når holdet passerede Klint Hotel, hvor flere "gamle" FDF-drenge ferierede, kunne man fornemme, at der opstod et diskret behov for at rette lidt på brillerne.

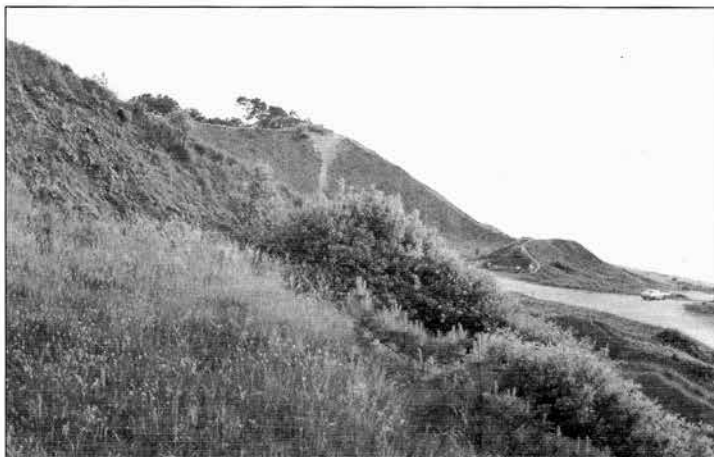
FDF har for længst måttet lukke lejren, da nødvendige renoveringsomkostninger ville overstige forbundets formåen. Man må glæ-

DET TIDLIGERE KALKBRUD ER BLEVET ET YNDET MÅL FOR GÅTURE.

KLINTEBJERG.

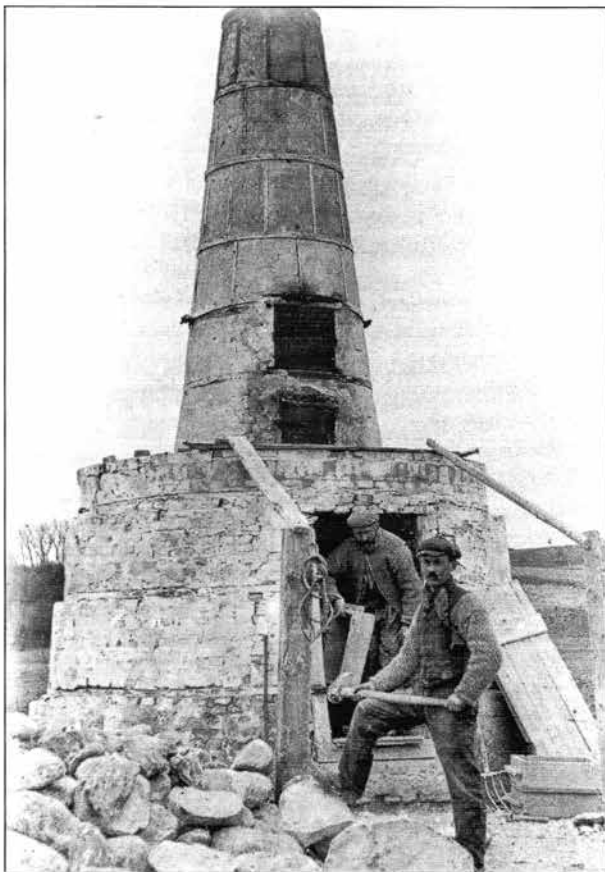

HER ER FDF BLEVET EJERE AF BYGNINGEN.

de sig over den betydning, den har haft også for Klint.

Der blev udkæmpet mange fodboldkampe mellem Klint og FDF. Kampene lå altid på lørdag/søndage, så FDF kunne regne med forstærkninger fra hovedstaden. Kampene havde jo stor betydning for drengene i lejren. "Hr Mand" bad altid om "hjemmebanefordel", hvilket var naturligt nok, da man jo ikke kunne have 120 drenge løbende rundt i Klint i fri dresseur. Københavnerdrengene var ellers ikke nemme at dupere, når de havde fået stillet et stærkt hold, der skulle spille

DETTE ER DEN ÆLDSTE OVN. NIELS JØRGEN MIKKELSEN I DØRÅBNINGEN OG LARS CHRISTIAN ANDERSEN ER DEN FORRESTE PERSON.

DEN NÆSTÆLDSTE OVN: ØVERST TV. OVE CHRISTENSEN TH. PETER PETERSEN.

mod holdet fra landsbyen. Jeg husker dog en episode fra en af disse herlige kampe. Vores venstre bak, Herluf Jensen, var udpræget venstrebenet- også når det gjalt målspark. Drengene spurgte målmanden, Bill Hansen hvorfor? Da de fik svaret, at bolden ville havne i stranden, hvis Herluf brugte sit højre ben, var drengene virkelig imponerede, og Herluf blev behørigt udpeget, da holdene vandrede ind til "Tanterne" i køkkenet til den traditionelle kaffe.

Det var også et tilløbsstykke, når flaget blev "taget", og man vandrede til aftensang og solnedgang på Klintebjerg (på Bedstemorbakken, som vi lokale sagde). Der var en speciel stemning, når Valdemar Jacobsens søn, Helge, sang solo. Jeg citerer Knud Overø, gammel FDF-dreng, hans beskrivelse af stemningen på Klintebjerg: "Pludselig blev de råbende drenge helt stille Aftensang: "Fred hviler over land og by", før den afsluttende aftenbøn. Den slags bliver hængende som strålende perler i erindringens skatkammer."

Jeg er overbevist om, at disse solnedgange sammen med "kolonidrengene", har været med til at skabe den tradition, at man fortsat mødes til solnedgang i Klint Bakker.

Som nævnt måtte FDF lukke kolonien, og bygningerne blev ombygget til hoteldrift, Klintebjerg Hotel.

Der er en særegen stemning omkring disse bygninger med de mange traditioner.

Hotellet er nu ombygget til ferielejligheder med havudsigt - den fås ikke bedre!

Den gamle kalkovn med den høje skorsten blev i 2007 nedrevet.

KALKOVNEN SOM DEN SÅ UD I 2003.

SOLNEDGANG PÅ KLINTEBJERG.

KLINTEBJERG GÅRD 1914 – BESTYRER HANS CHRISTIAN JENSENS 6 AF 8 BØRN. FRA VENSTRE: MARIE, ASTA, MUSSE, DAGNY, KRISTIAN (LILLE GULE HEST) OG VIGGO (STORE BRUNE HEST)

PÅ HESTEN TIL VENSTRE: IDA. PÅ HESTEN TIL HØJRE: SIGRID. DATTEREN ASTRID VAR IKKE HJEMME, DERFOR ER HUN IKKE MED PÅ BILLET. HENDES HEST STÅR I STALDEN.

KLINTEBJERGVEJ NR. 32 - KLINTEBJERG GÅRD.

Min mor, Dagny K. Jensen (1908-1999), nedskrev et par år før sin død lidt erindringer fra Klint- her et lille uddrag om Klintebjerggård:

"I året 1911 kom vi fra Smidsholm i Vig Sogn her til Klint, hvor min Far (Hans Christian Jensen) var blevet Bestyrer på

Klintebjerggården. Der var temmelig meget Jord til Gården, der havde et meget bakket Terræn. Bakkerne med Bruddene, hvor der blev gravet Grus og Sten, hørte også ind under Gården, ligesom Kalkovnen, der lå ved Kolonibygningen, hvor Kalkstenene fra Bruddene blev brændt. Far førte også Regnskab og udbetalte Ugelønnen til Arbejderne i Bruddet.

Direktør Skov fra Knabstrup Teglværk var Ejer af det hele og kom af og til og så til Foretagenet. Der var et Værelse på Klintebjerggård, som stod parat til ham, men det var sjældent, han boede der om Natten. Jeg ved ikke, hvordan han kom til Klint - det var jo før Bilernes Tid, men han har vel lejet en Vogn i Nykøbing”

Klintebjerggård er nu i privat eje. Stedet, hvor gården er bygget, har gjort den til en af de smukkeste beliggende ejendomme i Danmark. Det meste af jordtilliggendet er udstykket til sommerhusbebyggelse, og det var på disse jorder, at de første sommerhusejere kom til Klint. Det er meget forståeligt, da man ikke kan bruge for stærke superlativer om dette område. Ja, det er næsten uforståeligt, at der endnu er enkelte ubebyggede grunde med så flot beliggenhed.

BILLEDET ER FRA 3. APRIL 1942 OG GIVER ET "KIK" UD OVER "BJERGET".

UDSIGT OVER BAKKERNE 2003.

BILLEDE VISER KLINTEBJERGGAARDS FINE BELIGGENHED.

NYVANGSGÅRDEN

KLINTVEJ NR. 129 - NYVANGSGÅRDEN.

På Nyvangsgården har der blandt de tidligere ejere været folk, der var engagerede i det omliggende samfund. Hans Nielsen var bl.a. næstformand i bestyrelsen for Forsamlingshuset, og Kristian Sørensen var i mange år medlem af Højby sogneråd.

KLINTVEJ, 2003. "RULLESTUEN" TV. ER FRA FÆLLESKABETS TID, MEN MAN MÅ NÆRE BEKYMRING FOR DENS FREMTID. DEN GAMLE "TRÆRULLE" ER DOG FJERNET OG FORHÅBENTLIG BRAGT I FORVARING.

KLINTVEJ NR. 131 - TOFTEGÅRDEN.

På Toftegårdens væg nær porten ud til Klintvej var byens eneste postkasse anbragt. Byens midte var dengang centreret omkring Trommetræet. I 1936 nedtog landposten på eget initiativ postkassen og anbragte den på Købmand Thorkild Jacobsens væg. Dette var en understregning af, at byens centrum var flyttet. Den dag i dag skal man finde byens postkasse ved købmandsbutikken.

Den gamle postkasse kan ses på billedet af Thorkild Jacobsens forretning side 18.

TROMMETRÆET.

Sådan kaldes det store Lindetræ i trekanten mellem Klintvej - Skovløbervej. Den rette benævnelse er Tromletræet. Else Nielsen, indfødt klintboer, oplyser, at arealet har været noget større. Navnet Tromletræet går tilbage til den tid, hvor bønderne i Klint var fælles om at anskaffe og benytte de kostbare markredskaber. Man stillede altså disse-deriblandt også tromlen - på arealet omkring træet efter endt brug.

Tidligere har her også været bystævne. Byen har haft oldermann m. tudehorn. På pladsen blev der bekendtgjort oplysninger og taget beslutninger til fælles bedste. Desværre er oldermannspapirer og tudehorn gået tabt.

Det fortælles også, at stenene (en sten til hver gård), der hørte til bystævnet, er bortkommet. De er brugt til at dække en sluse, som blev bygget, hvor Ålerenden løber ud i Kattegat ved Sonnerup skov.

Det ville være fint, hvis stenene kunne findes og føres tilbage til Trommetræet.

SKOVLØBERVEJ NR. 1 - HØJGÅRD.

HØJGÅRD MED DEN GAMLE "VANDPOST" OG VANDINGSTRUGET TIL DYRENE, VAR ET YNDET MOTIV OG FINDES I MANGE UDGAVER. DETTE ER FRA 1922.

OM HØJGÅRD

1719: Ole Olesen første fæster.

1808-1876: Mads Larsen er sidste fæster og første ejer.

1940-1978: Kristen og Mette Højvang, ejer.

1978-1999: Hans og Henny Højvang, ejer.

Højgård var en af de gårde i Klint, der gennem længere tid drev pensionat.

Kristen Højvang medvirkede til at Klint Boldklub fik mulighed for jord til egen boldbane i Klint- og han var tillige en af drivkræfterne i fællesskabet, da projektet gennemførtes.

HØJGÅRD 2003.

SKOVLØBERVEJ NR. 4 - MIKKELSBO.

Foto1: - Rejsegilde på huset i 1919. Der er adskillige generationer samlet. Familien Mikkelsen fra venstre: Bedstefar Niels Mikkelsen, Bedstemor Marie Mikkelsen, Laurine Andersen, Mor Hertha med Else på armen, Johanne, Far Hans Mikkelsen, murer August Jørgensen, arbejdsmand, maleren, Jens Nielsen, Lars Chr. Andersen, Marie og Max Andersen.

FOTO 1.

MIKKELSBO, 1925. NIELS MIKKELSEN,
HANS MIKKELSEN OG MAX ANDERSEN.

MIKKELSBO, 2003

KLINTVEJ, MATR. NR. 16 - ZENIAS HUS.

Zenias hus, som vi kaldte det, lå på Klintvej neden for Højgård. Det nedbrændte 12. september 1989. Det var et af de meget gamle huse i Klint, der forsvandt. På det tidspunkt, da det nedbrændte, var der endnu et par lerklinede vægge tilbage af det oprindelige hus.

IDAG ER DER FOLD FOR HESTENE FRA HØJGÅRD PÅ DET AREAL, HVOR ZENIAS HUS LÅ.

SKOVLØBERVEJ NR. 6 - HANSIGNES HUS.

Hansignes Hus er et af de ældste huse i Klint og stadig velbevaret. Enkelte steder i huset kan man endnu støde på rester af de oprindelige lerklinede vægge samt soltørrede mursten af ler.

SKOVLØBERVEJ NR. 30 - BJERGMOSEGÅRD.

Tidligere landejendom, der nu har sommerhusstatus.

KLINTVEJ NR. 135 - ROTOFTEGÅRD.

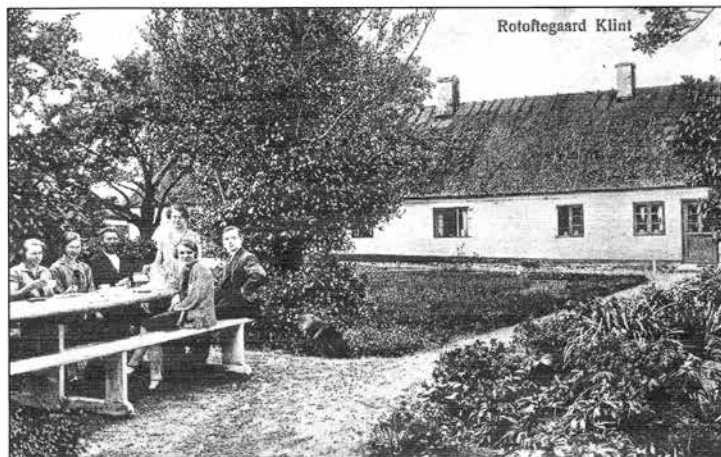
Min morfar, Hans Christian Jensen, boede på Rotoftegård. Han blev enkemand i 1922. Der var 8 børn i ægteskabet. De hjalp godt til under opvæksten, og som voksne kom de hjem på skift for at give et nap med. Karen - nr. 2 i flokken - overtog husførelsen og blev først gift i en sen alder.

Indtægterne på gården var beskedne. I de dårligste tider var indtjeningen på grise direkte negativ, derfor måtte man supplere med andre tiltag. På Rotoftegård drev man sommerpen-sionat med megen succes, selv om gæsterne måtte klare sig med vaskefad + kande og en natpote under sengen. Om dagen kunne man benytte gårdens tosædede DAS, som lå ude bag ved.

Gården er fortsat i privat eje. Det nuværende ejerpar har gennemrestaureret bygningerne og ført dem tilbage, så de i dag fremstår som et smukt eksempel på den tids byggestil.

ROTOFTEGÅRD 2003 MED FRUEN I HUSET.

HAVEN DENGANG MED FAMILIE.

HAVEN 2003

INTERIØR ROTOFTEGÅRD 1922.

Den daværende ejer ville givet nikke anerkendende, hvis ..., men det gør vi andre også, når vi passerer forbi i dag.

At pensionatsvirksomheden virkelig blev en succes på Rotoftgården vidner følgende uddrag fra et brev skrevet af min mormor Karoline Jensen til hendes søster Mathilde Zobbe dateret 25. juni 1920:

"Jeg vil lige skrive et par ord. Tror du ikke du kunne låne mig 2 par lagner og lidt hvide pudebetræk, og hvis du kunne kære søster så lidt hovedpuder. Du skal ikke give mig de nye lagner, du kan tage de gamle, og den store kande må vi måske også låne. I kan få en gås til jul for det. Vi har 6 gæster i disse dage. Vi har haft 10, men så til den 1. begynder de at komme. Vi får 41 den første halvdel af måneden, og vi kunne have fået mange flere. Først i måneden ville de alle have plads. Vi måtte til at lave værelser. Vi har lavet to gode værelser på loftet og et ude ved nr. 9. Nu er vi snart færdige med dem, så vi har jo travlt med at få ordnet det, og så har vi lejet mange værelser i byen.

Ja, der bliver forfærdeligt travlt i den tid, men det vil jo også give skillinger. Vi har købt en masse linned af alle slags, og endda har vi ikke nok. Du kan få det igen om 14 dage, når bare jeg har det den 4. og 5. juli.

Men det er jo blevet så godt for os, at vi har fået den forretning om sommeren, ellers kunne vi jo ikke klare det,...

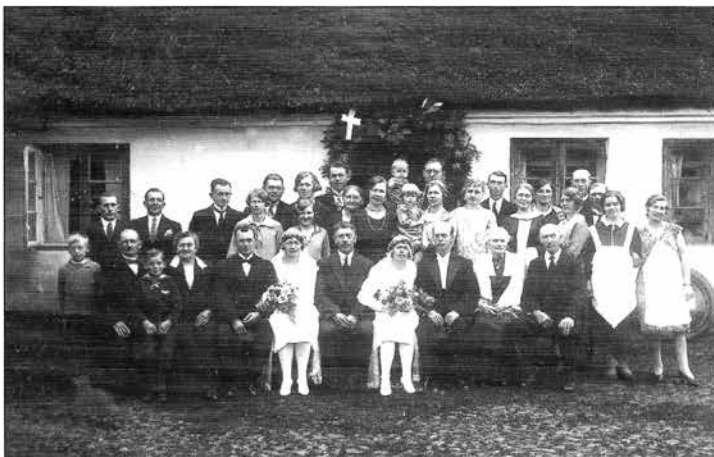
2007: Rotoftgård har fået nye ejere og der er atter gæstgiveri på gården. -

Der averteres med "Bed & Breakfast".

DOBBELTBRYLLUP PÅ ROTOFTEGÅRD DEN 14. SEPT 1930.

Min mor og hendes søster blev gift samme dag i Lumsås Kirke. Min mor fortalte, at det var en begivenhed der rygtedes viden om.

På billedet sidder min morfar Christian Jensen mellem sine døtre. Parret til venstre i billedet er mine forældre. Ved siden af min far sidder hans familie fra Glumsø. Parret til højre er min moster Asta og Andreas Nielsen. Ved siden af ham sidder hans forældre fra Faarevejle.

BAGSIDEN AF ROTOFTEGÅRD 2003,
DER NU BRUGES SOM INDKØRSEL,
DA KLINTVEJ FORAN HUSET GENNEM ÅRENE ER
HÆVET VED NYE BELÆGNINGER.

AREALET DER HØSTES PÅ TILHØRTE
DENGANG ROTOFTEGÅRD.
HUSET I BAGGRUNDE ER SKOVLØBERVEJ NR.6.

ROTOFTEVEJ NR. 2 - "ENGEN".

"Engen" blev bygget omkring 1924, og det fremgår af billedet, at byggeriet er påbegyndt. Jorden til det lille landbrug blev udstykket fra Rotoftegård, og Hans Christian Jensen byggede stedet til sin datter og svigersøn, Jenny og Hans Peter Hansen (HP). De flyttede få år efter ind i den nybyggede købmandsforretning.

Vejen, som "Engen" er bygget på, hed dengang "Tuevejen".

ROTOFTEVEJ 2003.

KLINTVEJ NR. 164.

KLINTVEJ 164, KORT EFTER OPFØRELSEN.

KLINTVEJ 164, 2003.

ENGGÅRDEN SOM FERIEKOLONI.

ENGGÅRDEN 2003

KLINTVEJ NR. 180 - SKOVGÅRDEN.

I begyndelsen af 1900-tallet boede Anna og Peter Eriksen på denne gård, der dengang hed "Skovly".

Peter Eriksen var en driftig mand. Han var medlem af bestyrelsen for Klint Forsamlingshus i 29-30. Desuden var han uformel

formand for Klint Boldklub i tiden inden 1922.

“Fodboldbanen” lå dengang på det flade terræn lige over for Skovly.

Senere overgik gården til ældste søn Niels Eriksen.

SKOVGÅRDEN 2003.

UDSIGT FRA SKOVGÅRDEN MOD KLINTSØGÅRDS
MARKER, DER ER GAMMEL SØBUND.
DET VAR HER DEN TIDLIGERE “FODBOLDBANE” LÅ.

KLINTVEJ NR. 137.

KLINTVEJ NR. 186 - ASPARGESGÅRDEN.

Gården er bygget i 1905 og har i en menneskealder været ejet af Dagny og Johannes Jensen. I den periode var asparges den dominerende afgrøde, hvoraf gårdens navn.

Gårdens tilliggende er udstykket fra den nu nedlagte Søndergård, hvorfra Johannes stammede. Thovald Jensen, også en søn fra Søndergård, drev sit fødehjem, til gården blev solgt til udstykning til sommerhusgrunde.

En tredje søn fra Søndergård, Frede Jensen, blev senere første-lærer i Tengslemark. Frede var iøvrigt den første fra Klint, der tog en læreruddannelse.

Huset ved siden af Aspargesgården er ikke fotograferet, men er beliggende Klintvej nr. 184. Det har en speciel historie. Grunden til dette hus er også udstykket fra Søndergård og bygget til Mine Petersen, enke efter Carl Petersen, der døde i 1936. Mine boede under beskedne forhold inde i Klint by sammen med sine endnu skolesøgende børn Wagner og Ejvind. Hendes ældste søn Richard besluttede, at han ville skaffe sin mor bedre forhold.

Richard tjente som karl på Søndergård og her lavede han en aftale med sin husbond om køb af omtalte jord for sin løn.

SONNERUP SKOV.

Vi er nået til vejs ende !

Sonnerup Skov "runder" Klint af mod vest. Sonnerup Skov er velegnet til spadsereture og stranden ud for skoven er Klints bedste bade-strand.

Klint er i 1800- tallet beskrevet som byen med 7 gårde, 8 huse med jord og 2 huse uden jord. Status i 2003 er, at en af de 3 udflyttergårde, Søndergård, er delvis nedrevet. Der er blevet flere helårshuse og mange flere sommerhuse - mere end 1000 huse. Det er en betydelig og glædelig vækst. Det er mere end ønskeligt for helheden, at der bliver bygget flere helårsboliger.

KLINT - HVOR OG HVOR

NÅR, VAR DET NU DET VAR?

- 1370 Klintebye nævnes første gang på skrift.
- 1801 Klint by udskiftes.
- 1830 Klint består nu af 7 gårde, 8 huse med jord og 2 huse uden jord.
- 1831 Ålekisten bygges af majbænkesten og siddesten.
- 1856 Knabstrup Teglværk overtager bruddet.
- 1914 Det første sommerhus i Klint.
- 1917 Strandgården bygges til Messerschmidt som sommerhus.
- 1922 Klint Boldklub stiftes.
- 1925 Klints første købmandsforretning bygges, og åbner i 1926.
- 1929 BP-Oliekompagniet køber Klintegården (tidl. Strandgården)
- 1929 Klint Forsamlingshus etableres.
- 1930 Dagny og Otto Jensen åbner Klint Afholdshotel.
- 1933 Elektriciteten "kommer" til Klint.
- 1934 Thorkild Jacobsen bliver ny købmand i Klint.
- 1935 Martinus opretter ferieby i Klint
- 1936 Pension Rotofte åbner.
- 1940 Jenny og Chr. Jensen åbner købmandsforretning nr. 2. i Klint (lukkes i 1966)
- 1951 Spiritusbevilling til Klint Afholdshotel
- 1952 Klint Havn indvies.
- 1952 Idrætspladsen i Klint indvies.
- 1954 Jørgen V. Petersen bliver indehaver af købmandsforretningen i Klint.
- 1957 Udgravningen i bruddet stopper.
- 1959 Knabstrup Teglværk forærer "kolonien" til FDF.
- 1960 Klint Havn overdrages til brugerne.
- 1963 Bronzeholdet med Dirch Passer spiller fodbold i Klint
- 1964 Ole Hartmann køber Klint Hotel - nu Klintekroen.
- 1967 Klintebjergområdet fredes.
- 1968 Flemming og Knud Bech køber Klintekroen.
- 1970 VVS -Aps. Frits Jensen Klint etableres.
- 1971 Lizzi og Flemming Bech overtager Klintekroen.
- 1980 Der er nu 900 sommerhuse i Klint.
- 1987 Spar- købmand: Annie og Niels Hagelund.
- 1990 Klintebjerg Hotel åbner.
- 1993 Der er nu 1000 sommerhuse i Klint.
- 2000 Etableres Idrætsefterskolen Klintsøgaard.
- 2002 Birgit og Lars Aslo-Petersen nye ejere af Klintekroen.
- 2005 Spar-Købmand: Susanne og Micheal Sunke.
- 2005 Klint Bylaug 25 års jubilæum.
- 2007 Klintekroen: Winnie og Wagn Jensen nye ejere.
- 2007 Der er nu mere end 1.500 feriehuse i Klint.
- 2007 Klintebjerg Hotel ombygges til 7 ferielejligheder.

På billedet fra fyrrerne ses arbejds holdet fra "Kalkbruddet".
Størstedelen af holdet arbejdede der til bruddet lukkede i 1957.
Fra venstre: Ejgil Bengtsen, Oluf Hansen, Ejgild Sørensen, Wagner Petersen, Aage Guldberg,
Ove Christensen, Waldemar Jørgensen, Jens Peter Petersen og Svend Eriksen.

